

(צילום: כרמית שי)

גייל אלבשן

גיל: 40

תחום: עריכת דין קהילתית
מחייסדי עמותת "ידיד" שמפעילה רשת של 24 מרכזי זכויות בפריפריה הענייה של ישראל
ספרים קודמים: "אתמול סיימו לגזום את השיחים" שירים; "דיני עונשין בעקבות תיקון מספר 39 לחוק

העונשין; "זרים בחשפט - נגישות לצדק בישראל"
סופר מועדף: "מתחלף מדי ספר"

עדי לויט

גיל: 50

תחום: קניין רוחני ורישום פטנטים
לאחרונה הביא לביטול הארכת תקופת ההגנה של הפטנט על התרופה הפופולרית לטיפול בדיכאון וחרדה, ציפרלקס
שמות הספרים הקודמים: אין.

במגירה מחכים שניים: "אוהל הדוט קום" ו"אין קץ לילדות"
סופר מועדף: קורט וונגוט

בני דוניחייא

גיל: 61

תחום: דיני משפחה וירושה.
עו"ד 35 שנים. מפרשן בתחום התמחותו. מגיש תוכנית ייעוץ בדיני משפחה בקול ישראל. מעלה מופע הומוריסטי בשם "טובים השניים"
ספרים קודמים: "משפחה בחשפט"; "דיני מזונות"; יחד עם

שופט ביהמ"ש העליון לשעבר אלישע שיינבוים (שני חלקים); "זוג משמיים"
סופר מועדף: או הנרי

בשטף ההקלרה". אלבשן ודוניחייא מתרפקים על חווית הכתיבה. אלבשן רואה בכתיבה המשפטית ניסיון לתת לעובדות פרשנות שתשרת את המטרה. "בכתיבת הרומן השתחררתי מהמגבלה הזו, ויכולתי לברוא לעצמי את המציאות ולא רק להתחכם בפרשנותה. הכניסה לנע"ליו של בורא עולם הייתה משחררת בתחושת החירות הפנימית שאפפה אותי בזמן הכתיבה".

דוניחייא חוגג בכתיבה הספרותית את היעדרו של תאריך הריון. "בסיפורים בית הכתיבה עיקר, אלא המחיקה. במסמכי בית משפט, הכתיבה נתונה לאכזריותו של פטיש הדרדליין. הכתיבה הספרותית משוחררת מערצותם של מחוגי השעון, אבל הלוקסוס הזה גורם למאבק מתיש ומענג בכל מילה ובעיקר למציאת המהפך העלילתי שישאיר את הקורא פעור פה".

"בניגוד לדעה הרווחת - הדמיון עולה על המציאות", מסביר דוניחייא. "מיטב הפואנטות וסיומי ההפתעה בסיפורים שלי התחוללו אכן במציאות - זו הרוחשת בראשי. אבל המפגשים האישיים עם הלקוחות והרדמות שאינה משתתף בהן בכתיב המשפט מרשנים את הכתיבה. השתדלתי לכתוב באופן שהקורא יחוש שהרברים קרו באמת, או שיקרו ביום מן הימים".

דוניחייא מזכיר, אם שכחנו, שהעובדות הן רק עניין של פרשנות, ושהאמת לא מככבת גם בבית המשפט. "בתחום שלי, דיני משפחה, האמת אינה מצדף החודש", הוא אומר. לגבי האופן שבו הוא ניגש למלאכה, דוניחייא מגלה כי לפעמים קשה להשיל את הגלימה. "חלק ניכר מעבודתי כרוך בכתיבת מסמכים משפטיים, שלעתים אני שווד בהם נימים ספרותיים. בכתיבה הספרותית אני נאבק בסממנים של סגנון מקצועי-משפטי, המסתנן

"הרי שבתהליך הכתיבה, אין אפשרות לחמוק מהאמת. בעומקים האלה רק האמיתות המוחלטות מצליחות לשרוד. בכתיבה אין את מנגנוני ההגנה שיש לנו במשפט והעדרם מונע מאיתנו את החסר" של שקרים שבנויים היטב". לויט מסכים. "הכתיבה והמשפט זה בדיוק אותו דבר. לצערי, הצד שכנגד, יהיה אשר יהיה, מציג בדרך קבע שורה של מציגי שואה משפטיים ועובדתיים. אני הלוחם של האמת הצרר פה. פוליטיקלי קורקט זה לא ממש אני. לא בספר ולא בבית המשפט".

המציאות היא בראש

אבל הכי מפתיעה תשובתו של דוניחייא, ש"במשפחות הכי טובות" נקרא כאוסף של חוויות ממבחר התיקים שלו. הספר מרכז סיפורים על זוגיות, בעיקר כזו שכבר החמיצה, אבל רוב הבעלים והנשים שמככבים בספר לא היו ולא נבראו.